

Rozhovor s paní Růženou Žalkovskou, ZŠ Masarova, 2026

1. Paní Růžena Žalkovská se narodila 5. února 1940 v brněnské Líšni, kde prožila celý svůj život. Byla dvakrát vdaná a měla dvě děti. Hudba byla přirozenou součástí jejího dětství. Už ve čtyřech letech začala hrát na housle pod vedením svého tatínka. Není proto divu, že si podala přihlášku ke studiu na konzervatoři.

Růžena Žalkovská se narodila 5. února 1940 v brněnské Líšni. Prožila tam celý svůj život. Byla dvakrát vdaná a narodily se jí dvě děti. Od dětství tíhla k hudbě. Už ve čtyřech letech začala hrát na housle pod vedením svého tatínka. Není proto divu, že si později podala přihlášku ke studiu na konzervatoři.

12:04–12:13(R07_0006 – všechny nahrávky jsou z tohoto souboru.)

A dělaly jsme zkoušky, tak jako všechno proběhlo. No a potom jsem dostala vyrozumění, že jsem teda zkoušku udělala.

12:16–12:26

...mohli přijmout jenom jednu žákyni, tak pan profesor, kterej učil tu druhou slečnu, co tam se mnou byla, tak si ju vzal. Takže já jsem tam nebyla přijata.

2. Paní Žalkovská se rozhodla, že místo čekání na další pokus o studium začne pracovat. V roce 1963 ji osud přivedl do potravinářství. Nejprve pracovala v mlékárně, kde prodávala mléko, a poté přešla do prodejny potravin.

Místo čekání na další pokus o studium se mladá Růžena rozhodla pracovat. V roce 1963 ji osud přivedl do potravinářství. Nejprve pracovala v mlékárně, kde prodávala mléko, a poté přešla do prodejny potravin.

31:53–31:57

Já jsem právě šla jako nevyučená do obchodu.

32:10–32:14

Musela jsem chodit na Charbulovu do té školy a tam se vyučovali prodavačky.

32:21–32:27

V dopoledne jsem byla v práci a odpoledne jsem jela do škole. Přišla jsme večer dvakrát v týdnu.

32:35–32:45

My jsem v obchodě, tentokrát sem moc netopilo. Tam byla zima a teď té školy. Já jsem přišla a teplo. Tak já jsem to tam tak prodřímala většinou.

33:03–33:13

A nakonec jsem měla vyznamenání a ony ty děvčata všechny: „To není možné. Ona to tady prospala a dostává vyznamenání.“

3. Paní Žalkovskou práce bavila a byla v ní úspěšná. Postupně se vypracovala na zástupkyni vedoucího a později na vedoucí. Na tehdejší provoz v obchoděv době komunismu vzpomíná takto:

Práce Růženu bavila a byla v ní úspěšná. Postupně se vypracovala na zástupkyni vedoucího a později i na vedoucí. Ve svém vyprávění vzpomíná na provoz obchodu v době komunistického režimu v Československu.

34:15–34:29

Ted'ka jsou většinou samoobsluhy a my jsme měli pultovou prodejnu a to bylo my jsme ju měli tak do elka ted'ka vám někdo řekl jedno zboží, tak jste utíkali tam.

34:33–34:34

To jsme běhali pořád.

- 4. Pracovat v obchodě tehdy neznamenal jen prodávat potraviny. Zaměstnanci zajišťovali například i příjem zboží od státních dodavatelů.**

51:27–51:39

My jsme dostali třeba 50kilový pytel mouky, to jsme museli rozvážit po tom kile nebo po dvou kile. Nebo 25kilový karton kostkového cukru.

51:46–51:52

To někdy přivezli, to bylo jak patník, to jsme museli rozbít, aby se to mohlo rozvážit.

- 5. K náročnosti práce patřilo i nepravidelné zásobování.**

23:23–23:32

Toho zboží nebylo tenkrát. Třeba jsme prodávali osminku másla jenom, protože toho másla bylo málo.

23:38–23:49

Na Vánoce to vždycky přišlo kakao, buráky, kokos a ted'ka přišlo toho trošku. A komu to, abych me všechny podělili, že?

23:52–23:57

Ted' jako si to nedovedete ani představit, že všechno, kam přijdete, všechno je.

6. Paní Žalkovská pracovala v potravinách až do roku 1996, kdy odešla do důchodu. Poté se znovu vrátila k houslím a připojila se k líšeňskému souboru, s nímž procestovala řaduzemí střední Evropy. Dodnes je aktivní součástí kulturního života v Líšni a děkujeme jí, že se s námi podělila o svůj příběh.

Růžena Žalkovská pracovala v potravinách až do roku 1996, kdy odešla do důchodu. Poté se znovu vrátila k houslím a připojila se k líšeňskému souboru, s nímž procestovala řadu zemí střední Evropy. Dodnes je aktivní součástí kulturního života v Líšni. Děkujeme, že se s námi podělila o svůj příběh.